

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

AUDREY CARLAN

Calendar Girl

Volumul 1: IANUARIE – MARTIE

Traducere de
ANA OMĂT

 UNIVERS

CAPITOLUL 1

Iubirea adevărată nu există. Ani întregi am crezut în existența ei. De fapt, chiar am crezut că am găsit-o. De patru ori, mai exact. Hai să vedem, în ordine:

Taylor. Iubitul meu din liceu. Am fost împreună tot liceul. Era vedeta echipei de baseball. Cel mai bun pe care l-a avut vreodată școala. Mare, mai mult mușchi decât creier și cu puța cât o alună. Probabil din cauza steroizilor pe care îi lua pe la spatele meu. M-a părăsit la balul de absolvire. A fugit cu virginitatea mea și cu șefa majoretelor. Am auzit că a renunțat la colegiu și că lucrează ca mecanic într-un orașel fără nume, are doi copii și o nevastă care nu-l mai aclamă.

A urmat asistentul profesorului de la primul meu curs de psihologie de la colegiul de stat din Las Vegas. Îl chema Maxwell. Am crezut că băiatul putea să calce pe apă. S-a dovedit că putea să calce pe inima mea, regulând câte o fată din fiecare grupă la care era asistent. În cazul lui, profesor asistent însemna că avea pe tavă o mulțime de funduri și de țâțe mișto, și avea grijă să aibă parte din plin de ele. Nici o problemă. A ajuns să lase două fete gravide în aceeași perioadă, apoi a fost dat afară pentru comportament inadecvat. La nouăsprezece ani, avea deja două mame de bebeluși care îl hăituiau pentru pensia alimentară. Până la urmă, a fost un soi de justiție poetică. Slavă Domnului că l-am pus să și-o îmbrace înainte să și-o bage în mine.

La douăzeci de ani, am luat o pauză de la școală. Mi-am petrecut tot anul servind la mese la MGM Grand pe Las Vegas Strip. Aici l-am cunoscut pe norocosul număr trei, Benny. Numai că eu nu am fost norocoasă, și nici el n-a fost. Era trișor,

spunea că lucrează în vânzări, colinda cazinourile și adora să joace poker. Am avut o poveste de dragoste ca un vârtej, care nu a fost deloc romantică. Cred că mi-am petrecut majoritatea timpului beată și sub el, dar, vai, credeam că mă iubește. Mi-o spunea tot timpul. Timp de două luni am băut, am înotat în piscina hotelului și ne-am regulat toată noaptea într-una dintre camerele de care am reușit să fac rost de la amicul meu de la curățenie. Îi serveam lui și prietenilor lor băuturi gratuite la bar, iar el îmi dădea cheia de la o cameră aproape în fiecare noapte. A mers. Până când n-a mai mers. Benny a fost prins numărând cărțile și a dispărut. În primul an după dispariția lui, am fost isterică. Apoi am aflat că a luat o bătaie soră cu moartea. A petrecut un timp în spital și a tăiat-o din oraș, lăsându-mă baltă complet, fără nici un cuvânt.

Ultima greșeală a fost cea despre care se poate spune că a umplut paharul. Din același motiv pentru care eram sigură că iubirea adevărată e ceva meșteșugit de firmele producătoare de feliții și de oamenii care scriu romane de dragoste și comedii romantice. Îl chema Blaine, dar ar fi trebuit să-l cheme Lucifer. Era om de afaceri, cu papagal la agățat. Folosesc termenul „om de afaceri” în sens larg. De fapt, era cămătar. Un cămătar care l-a împrumutat pe tatăl meu cu mai mulți bani decât ar fi putut vreodată să dea înapoi. Mai întâi m-a păcălit pe mine, apoi l-a păcălit pe el. Pe vremea aia credeam că avem o iubire ca-n basme. Blaine mi-a promis lumea întreagă și mi-a oferit iadul pe pământ.

– De aia cred că trebuie să iei slujba asta de la mătușica ta și să te oprești. Prietena mea cea mai bună, Ginelle, și-a pocnit zgomotos guma în receptor. Mi-am îndepărtat telefonul de la ureche. Chiar e singura variantă, Mia. Altfel cum ai să-l scoți pe tatăl tău din beleaua cu Blaine și cu gorilele lui?

Am sorbit din apa rece, în timp ce soarele Californiei desfacea picăturile în fărâme de lumină prestriță pe sticlă.

– Nu știi ce să fac, Gin. Nu am atâția bani. Nu am deloc bani. Am oftat și a sunat zgomotos și melodramatic, chiar și pentru propriile mele urechi.

– Uite ce e, mereu ai fost îndrăgostită de ideea de a fi îndrăgostită...

– Nu mai sunt! i-am reamintit prietenei mele de-o viață.

Auzeam zgomotele din Vegas prin telefon. Oamenii cred că deșertul este un loc liniștit. Nu și pe Strip. Aparatele de jocuri zăngănesc și soneriile se aud cu un bâzâit monoton, oriunde te-ai afla. Nu ai cum să scapi.

– Știi, știi. Și-a mutat telefonul dintr-o mână în alta, făcându-l să-mi pocnească în ureche. Dar îți place sexul, nu-i așa?

– Nu sunt ca Barbie, Gin. Matematica nu e grea. Te rog să nu-mi pui întrebări tâmpite. Mor aici.

Sau, mai degrabă, dacă nu găseam o cale să fac rost de un milion de dolari, tatăl meu avea să moară.

Ginelle a gemut și a făcut un balon din gumă.

– Vreau să spun că, dacă te angajezi ca prostituată de lux, nu trebuie decât să arăți bine și să te fuți la greu, nu? Nu te-ai mai regulat de câteva luni bune. Ai putea chiar să te bucuri de asta, nu?

Lasă în seama Ginellei să găsească o cale de a face să sune prostituția de lux ca slujba vieții tale.

– Nu e *Frumușica* și eu nu-s Julia Roberts.

M-am îndreptat spre motocicletă mea, Suzuki GSXR 600, căreia îi spuneam, simplu, Suzi. Era singurul meu bun de valoare. Trecându-mi un picior peste șa, am așezat telefonul și l-am setat pe difuzor. Mi-am împărțit în trei pletele mele lungi și negre și le-am împletit cu iscusință într-o coadă groasă.

– Ascultă, știi că-mi vrei binele, dar, sincer, chiar nu știu ce-o să fac. Nu sunt târfă. Sau, cel puțin, nu vreau să fiu târfă. Numai gândul mi-a transmis fiori de groază în piept. Dar trebuie să rezolv cumva. Să fac rost de bani serioși, și asta repede.

– Da, am înțeles. Anunță-mă ce se întâmplă la întâlnirea cu Exquisite Escorts. Sună-mă diseară dacă poți. Rahat, întârziile la repetiții, și mai trebuie și să mă îmbrac. Vocea i-a devenit greoaie și am putut să mi-o imaginez alergând prin cazinou ca să ajungă la serviciu, cu telefonul mobil lipit de ureche, fără a da

doi bani pe cine o vede sau o consideră nebună. Asta o făcea atât de deosebită. Ea vorbea pe șleau... întotdeauna. Exact ca și mine.

Ginelle lucra la Dainty Dolls Burlesque Show în Vegas. După cum sugera și numele, prietena mea cea mai bună era micuță și drăgălașă și știa exact cum să dea din cur. Bărbați din toată lumea veneau să vadă spectacolul provocator de pe Strip. Totuși, nu câștiga suficient cât să ne scoată pe mine sau pe tata din încurcătură, nu că i-aș fi cerut vreodată.

- Bun, te iubesc, panaramă, i-am spus dulce, în timp ce mi-am băgat coada sub gulerul gecii de piele, lăsând-o să cadă între omoplați.

- Eu te iubesc mai mult, curvo!

Am răsucit cheia în contactul motocicletei, am băgat în viteză și mi-am înfundat casca pe cap. Strecurând telefonul în buzunarul interior de la geacă, am apăsat pe accelerație și am pornit în goană spre un viitor pe care nu mi-l doream, dar pe care nu aveam nici o posibilitate să-l evit.

* * *

- Mia! Fetița mea scumpă! mi-a spus mătușa mea, îmbrățișându-mă cu brațele ei scheletice și strângându-mă la piept să mă sfârâme. Avea forță pentru o femeie atât de mititică. Părul ei negru era strâns într-un coc, cu o buclă franțuzească elegantă. Avea o bluză albă fină ca mătasea, probabil tocmai pentru că era din mătase. Era băgată într-o fustă mulată din piele neagră, asortată cu pantofi cu tocuri imense, cu acea talpă roșie despre care am aflat atât de multe când am frunzărit la întâmplare ultimul număr din *Vogue*. Arăta bine. Mai mult decât atât, arăta *costisitoare*.

- Mătușă Millie, mă bucur atât de mult să te văd, am început eu, când două degete cu unghii lungi, acoperite de o oja roșie ca sângele, m-au făcut să amuțesc.

A țâțâit din limbă.

- A, a, aici o să-mi spui doamna Milan. Mi-am dat ochii peste cap, pentru efectul dramatic. Ea și i-a mijit pe ai ei drept răspuns. Păpușică, în primul și-n primul rând, nu-ți mai da

ochii peste cap. E nepoliticos și nedemn de o doamnă. Și-a strâns buzele într-o linie subțire. În al doilea rând... Mi-a dat un ocol, evaluându-mă ca și cum aș fi fost o operă de artă, o statuie. Ceva rece și de nepătruns. Poate că eram. Avea în mână un evantai negru din dantelă pe care îl închidea și îl deschidea, apoi îl atingea ușor de palma deschisă, în timp ce mă examina. ...nu-mi spui niciodată Millie. Femeia aia s-a dus demult, a murit de când primul bărbat în care am avut vreodată încredere mi-a pus inima la frigare și a dat-o câinilor lui s-o mănânce. Ce imagine dezgustătoare, dar mătușa Millie era oricum, nu-mai nu lipsită de onestitate.

- Ridică bărbia. Mi-a atins partea de jos a bărbiei, forțând-o să se ridice imediat. Apoi a făcut același lucru cu dunga goală de piele sensibilă de la baza coloanei, unde tricoul meu de concert strâmt nu se prea întâlnea cu blugii imprimați pe care îi adoram. Într-o clipă, mi-am îndreptat spatele, scoțându-mi pieptul înainte. Zâmbetul de pe buzele ei roșii s-a lărgit, arătând dinții drepți, perfect albiți. Dinții erau cei mai frumoși de pe piață, o cheltuială regulată pentru fetele bogate de aici, din Los Angeles. Nu puteam să fac doi metri fără să dau de cineva care merge la dentist mai des decât ar fi necesar din punct de vedere medical, dar numai puțin mai rar decât merg la dermatolog pentru injecțiile lunare cu botox. Mătușa Millie era în mod evident o clientă fidelă a implanturilor cu porțelan. Și totuși, chiar dacă se apropia de cincizeci de ani, era evident că are succes.

- Ei bine, ești superbă, fără îndoială. Și o să fii și mai și când te îmbrăcăm în ceva prezentabil ca să-ți facem fotografiile de test. Fața i s-a strâmbat într-o grimasă când s-a uitat la țoalele mele de motociclistă gata de ducă.

Am făcut un pas în spate și m-am trântit într-un scaun din piele aflat în spatele meu.

- N-am fost încă de acord cu nimic.

Millie s-a încruntat.

- N-ai spus că ai nevoie de o grămadă de bani, și asta rapid? Ceva de genul că netotul de cumnat al meu e în spital? Sau la

ananghie? S-a așezat încet, a pus picior peste picior și și-a întins delicat brațele pe brațele din piele albă ale fotoliului. Mătușii Millie nu i-a plăcut niciodată de tata. Ceea ce e păcat, pentru că el a făcut tot ce-a putut ca tată singur, mai ales când sora ei, mama mea, și-a abandonat cele două fiice. Aveam zece ani pe vremea aceea. Madison avea cinci și, până în ziua de azi, nu are nici cea mai mică amintire despre mama noastră.

Mi-am mușcat buza și am privit-o în ochii verzi. Semănăm atât de mult. În afară de diferitele operații estetice pe care le avea, parcă mă uitam într-o oglindă de peste douăzeci și cinci de ani. Ochii ei aveau aceeași nuanță deschisă de verde, aproape galben, care îi încântase pe oameni toată viața mea. Ametist verde, spuneau ei. De parcă s-ar fi uitat la un diamant verde rar. Părul nostru avea exact aceeași nuanță de negru-tăciune, încât, când îl atingea lumina, puteai să juri că e albastrui.

Sprrijinindu-mi umerii de scaunul neconfortabil, am tras aer în piept.

– Da, tata a intrat în mare belea de data asta cu Blaine. Millie a închis ochii și a clătinat din cap. Mi-am mușcat buza, la amintirea tatălui meu, palid și sfrijit, cu vânătăile acoperindu-i fiecare centimetru din corp, zăcând aproape fără viață în spital. Acum e în comă. L-au bătut destul de tare acum o lună. Nu s-a trezit încă. Doctorii cred că e un traumatism cerebral, dar nu putem ști încă. Are o grămadă de oase rupte. Încă e în ghips, am încheiat eu.

– Doamne, Dumnezeu. Sălbatici, a șoptit ea și și-a ridicat o mână spre păr, dându-și o șuviță pe după ureche și venindu-și în fire în tăcere. O mai văzusem făcând asta. Millie era maestra manipulării și putea să-și controleze emoțiile mai bine decât oricine altcineva. Îi invidiam acest talent. Aveam nevoie de el.

– Mda. Și săptămâna trecută, când vegheam lângă patul tatei, a venit să mă vadă una dintre gorilele lui Blaine. A spus că asta a fost pentru tata. Dacă nu-și primesc banii înapoi cu dobândă, o să-l ucidă. Apoi o să vină la mine și la Maddy după bani. Îi spun datoria supraviețuitorului. Orice ar însemna asta.

Indiferent cum ar fi, trebuie să fac rost de un milion de dolari, și asta repede.

Mătușa Millie a strâns din buze și și-a pocnit de mai multe ori unghia de degetul mare. Ticăitul neîncetat aproape că m-a făcut să-mi ies din pepeni. Cum poate să fie atât de calmă, de împietrită? Erau la mijloc viața unui om, viața mea și a surorii mele mai mici. Nu-i păsa de tatăl meu, dar a avut întotdeauna o slăbiciune pentru mine și pentru sora mea.

Ochii lui Millie m-au săgetat, necruțători, strălucind de un entuziasm de neînțeles.

– Se poate face, cam într-un an. Crezi că te-ar lăsa un an dacă le plătești în rate? Sprâncenele i s-au unit, în timp ce-și concentra toată atenția asupra mea.

A început să mi se ridice părul pe mână și mi-am scos umerii în afară, în defensivă. Am clătinat din cap.

– Nu știu. Sunt sigură că Blaine își vrea banii și, de vreme ce am fost împreună acum ceva timp, probabil că l-aș putea implora. Nenorocitul ăla pervers și sadic mă voia mereu în genunchi, rugându-mă de el.

– Ține-ți escapadele sexuale pentru tine, păpușă, a rânjit ea răutăcios. Pare că trebuie să te punem imediat la treabă. Numai conturi premium, de milionari. Trebuie să facem lucrurile să se miște. Am nevoie de tine mâine dimineață la prima oră pentru ședința foto. O să dureze toată ziua. Îți facem niște instantanee, niște clipuri video. Am să-i pun pe băieții mei să le urce pe site-ul securizat până poimâine.

Totul se întâmpla atât de repede. Cuvintele *se poate face* îmi răsunau în urechi ca o coardă de salvare, o plută în derivă în larg, înconjurată de rechini, dar care încă plutea.

– Dar trebuie neapărat să mă culc cu ei? Vreau să spun că știu că sunt diferite tipuri de dame de companie. Am închis ochii, în așteptare, până când am simțit ceva cald cuprinzându-mi mâna. Îmi acoperise amândouă mâinile cu ale ei.

– Păpușă, nu trebuie să faci nimic din ceea ce nu vrei să faci. Dar ca să poți face suma aia, ar trebui să iei și asta în considerare.

Clienții mei și cu mine avem un acord nescris, ca să zic așa. Fetele mele se culcă cu ei, iar ei adaugă douăzeci la sută în plus la tariful lor. Acei douăzeci la sută sunt lăsați în plic, bani gheață, în camera fetei. Nu trec prin mine sau prin firma mea, pentru că prostituția este ilegală în California. Millie și-a atins bărbia cu degetul arătător. Dar fetele trebuie să primească mai mult pentru deranj, nu crezi? Mi-a făcut cu ochiul. Am dat din cap că da, nefericită, neștiind ce să cred, dar mergând mai departe, oricum.

– O să te angajez cu luna. E singura cale de a ajunge la un cec cu șase cifre în fiecare lună. Ochii ei verzi-deschis străluceau. Atât de tare, încât aproape că am crezut că poate fi ușor, cu condiția să nu am idei preconcepute. O să zbori unde e tipul și o să fii ceea ce are el nevoie să fii în luna respectivă. Totuși, eu nu vând sex. Dacă te culci cu ei, o faci pentru că vrei tu, deși, când o să-i vezi pe câțiva dintre cei pe care îi am pe lista de așteptare, o să te gândești de două ori înainte să spui că nu vrei să sari la așternut, ca să nu mai zic de plata suplimentară. A rânjit și s-a ridicat în picioare. A ocolit biroul din sticlă, s-a așezat, apoi și-a deschis calculatorul, ca pentru a mă expedia. Mă simțeam lipită de scaunul din piele, incapabilă să mă mișc. Gânduri la cum dracu' o să fac eu asta să meargă se roteau ca niște vulturi agresive prin mintea mea, vânându-mi și ciugulindu-mi principiile, unul câte unul, ca și cum ar fi fost o pradă vie, gata să fie luată.

– O s-o fac, m-am auzit șoptind.

– Sigur că o s-o faci. S-a uitat la mine pe deasupra computerului. Buzele i s-au strâmbat într-un rânjit. Nu ai altă opțiune dacă vrei să-ți salvezi tatăl.

* * *

A doua zi a fost un vârtej de activități. Mă simțeam ca personajul Sandrei Bullock în *Miss Agent Secret*. M-au împuns, curățat, jumulit și epilat cu ceară pe fiecare centimetru din corp. Mă simțeam ca un pernuță de ace umană și aproape că am luat-o la pumni pe cosmeticiana pe care a angajat-o Millie să mă „dreagă“. Cuvintele ei, nu ale mele. Trebuia s-o cred pe

cuvânt. Când m-am uitat în oglindă, abia dacă am recunoscut-o pe femeia care mă privea de acolo. Părul meu lung și negru era mai strălucitor ca oricând, căzându-mi în valuri perfecte pe umeri și pe spate. Oriunde lumina îmi atingea pielea, licărea un efect de strălucire. Bronzul natural pe care îl obținusem în cele patru săptămâni sub soarele californian strălucea acum ca o miere fină, scoțându-mi în evidență toate trăsăturile. Rochia în care m-a îmbrăcat era un mov deschis, comodă și strânsă pe corp. Se mula perfect pe fiecare rotunjime, iar tivul potolit îi oferea efectul dorit. Sexy și atrăgător.

Arătam ca un înger al întunericului când fotograful m-a așezat pe o bancă rece din marmură albă. M-a mișcat încoace și încolo și, nu după multă vreme, am prins gustul să-mi țugui buzele și să mă uit în gol în depărtare, golită de orice emoție. Așa trebuia să fiu acum. Lipsită de emoție.

După ce am terminat și m-am îmbrăcat din nou cu hainele mele de stradă, care constau invariabil într-o pereche de blugi și un tricou strâmt, m-am dus înapoi în biroul lui Millie, sau al *doamnei Milan*.

– Păpușă, pozele astea sunt magnifice! Am știut dintotdeauna că vei fi perfectă ca fotomodel. A apăsat pe ceva la computer, iar eu m-am dus și m-am uitat la ceea ce se uita și ea. Când am văzut imaginea mea, așa cum o imortalizase fotograful, tot aerul mi-a fugit din plămâni.

– Extraordinar! Am rămas fără replică pentru câteva clipe. Nu-mi vine să cred că sunt eu. Am clătinat din cap, în timp ce fotografiile erau încărcate, una după alta, pe site-ul *Exquisite Escorts*. Dacă n-aș fi știut cu siguranță că sunt eu, n-aș fi crezut niciodată.

Pe buzele mătușii mele a apărut un zâmbet.

– Ești foarte frumoasă. Ochii ei deschiși la culoare i-au întâlnit pe ai mei. Semenii atât de mult cu...

– În fine. Am clătinat din cap și m-am sprijinit cu coapsa de biroul ei din sticlă, nedorind să aud cât de tare i se părea ei că semănă cu mama. Ce urmează? am întrebat-o, încrucișându-mi

brațele pe piept și simțind o dorință ciudată de a mă proteja împotriva a orice avea să se întâmple în continuare.

S-a lăsat pe spate în scaunul ei din piele neagră, cu ochii strălucind.

- Vrei să știi care e primul tău angajament?

O senzație lentă de groază mi-a urcat pe șira spinării, dar mi-am îndreptat umerii și m-am uitat la ea cu o expresie plictisită.

- Dă-i drumul.

Millie a chicotit, apoi a apăsat câteva taste, deschizând o pagină de internet cu o imagine a unuia dintre cei mai superbi bărbați pe care i-am văzut vreodată. Nu aveai ce să reproșezi aspectului extraordinar al acestui tip. Chiar în fotografia prea corporatistă, părul blond închis, ochii verzi și bărbia sculptată erau ceva despre care să scrii acasă. Avea părul lung, în valuri, și aspectul acela dezordonat, dar totuși perfect pus la punct, care era la mare modă acum. Ceva nu se lega. Tipul nu avea cum să aibă mai mult de treizeci de ani. În plus, nu era genul care să aibă nevoie să își dea întâlniri plătite. Arăta ca genul de individ pentru care femeile își pierd capul și pentru care devin niște proaste fără creier, pline de dorință.

- Nu pricep. De ce ar avea el nevoie - am arătat spre tipul arătos și zâmbitor din fotografie - să-și angajeze o femeie?

Mătușa mea s-a lăsat pe spate, și-a strâns mâinile în poală și mi-a zâmbit.

- El te-a ales.

Probabil că arătam foarte zăpăcită, pentru că a continuat repede.

- I-am trimis personal primele fotografii de test lui și mamei lui. Lucrez foarte mult cu mama lui. În orice caz, a fost de acord cu combinația. O să trimită o mașină să te ia mâine dimineață. E în zonă, dar va trebui să stai în locuința lui pentru următoarele douăzeci și patru de zile.

Parcă m-ar fi lovit în cap cu o bătă imaginară de baseball, așa am sărit în sus.

- Douăzeci și patru de zile! Ai înnebunit? Cum naiba o să accept angajamente sau o să mă duc la audiții? Cariera mea de actriță nu era cine știe ce, dar aveam un agent ieftin care îmi trimitea câte o slujbă din când în când. Și mai era și restaurantul la care lucram seara.

Millie s-a uitat la mine de parcă îmi mai crescuse un cap. Și-a strâns buzele într-o linie subțire și a strâmbat din nas într-un mod neplăcut.

- Mia, ai să renunți la orice slujbă pentru cel puțin un an. Acum ești angajată la Exquisite Escorts. Sarcinile tale vor dura între o zi și douăzeci și patru de zile, în funcție de necesitățile clientului. Din moment ce tu ai nevoie de o grămadă de bani gheață într-o perioadă scurtă de timp, va trebui să iei angajamentele de durată. După cele douăzeci și patru de zile, ai restul zilelor din lună să te relaxezi, să te refaci și să-ți pui la punct aspectul fizic. La începutul fiecărei luni calendaristice, vei primi un nou angajament.

- Nu-mi vine să cred! Am început să mă sor biroul cu pașii, simțindu-mă, brusc, precum un animal în cușcă, disperat să scape. Mi-a trecut prin cap că viața mea de până acum s-a terminat. Nu mai aveam să ies la întâlniri normale - nu că aș fi avut parte de prea multe în ultimul timp. S-a terminat cu audițiile, iar asta avea să transforme cariera mea promițătoare de actriță într-o amintire îndepărtată, și nu voi mai avea prea mult timp să-i văd pe tata, Maddy și Ginelle.

- Ba să crezi, fetițo. Nu e nici o glumă. Ceea ce au făcut tatăl tău și fostul tău prieten a dus la această decizie. Ai noroc că ți-am făcut loc. Nu fi nerecunoscătoare. Acum, stai jos și taci! Îi dispăruse din voce toată căldura obișnuită, își luase tonul rece și formal al unei femei de afaceri hotărâte.

- Îmi pare rău.

Încerca să mă ajute, dar totul era atât de... brusc. Incredibil. M-am prăbușit în scaunul din fața biroului ei și mi-am lăsat capul în mâini. Faptul că dădeam din cap repetat nu schimba lucrurile. Eram o fată de închiriat. În fiecare lună aveam să

primesc un bărbat nou, iar dacă mă culcam cu el, aveam să câștig cu douăzeci la sută mai mult, bani gheață.

Am clătinat din cap și am izbucnit în râs. Genul de râs care dovedea că sunt nebună de legat. Mi-am lăsat capul pe spate, pe pielea rece, și m-am uitat la tavanul alb. După o clipă, o hotărâre m-a calmat. Asta trebuie să fac. Așa că o să las un tip sexy să mă ducă la plictisitoarele lui dineuri de afaceri și pe unde-i mai trece prin cap. Nu sunt obligată să mă culc cu ei și, cel mai important, nu există nici o șansă să mă îndrăgostesc. Un bărbat nou în fiecare lună nu e de ajuns ca să mă îndrăgostesc până peste cap, așa cum făceam înainte. Cine spune că trebuie să renunț la cariera de actriță? Ce ocazie mai bună am de a-mi îmbunătăți abilitățile actricești decât să fiu ceea ce îmi doresc bărbații aceștia să fiu? Apoi, când se termină luna, o să fiu altcineva, iar tata va fi în siguranță. Atât timp cât voi reuși să-l conving pe Blaine să fie de acord cu plățile lunare, ar putea să meargă.

Inspirând adânc, m-am ridicat și am atins-o pe mătușa mea. Zâmbetul ei era tot răutăcios, dar sexy. Era foarte bună la ceea ce făcea.

- În regulă, *doamnă Milan*. Am accentuat numele fals ca să-mi poată înțelege dedicarea. Se pare că sunt noua dumneavoastră *Fată cu calendar*.

CAPITOLUL 2

Weston Charles Channing al III-lea. M-am holbat la nume, întrebându-mă de ce și-ar dori cineva o cifră romană în coada numelui. Puteam să pun pariu că e doar un băiețel de bani gata pretențios, a cărui mămică nu voia să o facă de râs cu boarfele de Hollywood pe care le căra la evenimente sofisticate. Cel puțin, în mintea mea era singurul motiv posibil pentru care cineva atât de devastator de arătos să aibă nevoie să angajeze o damă de companie. Frunzărind paginile, am găsit în sfârșit lista de *reguli* cu care doamna Milan m-a expediat acasă aseară.

1. Să arăți întotdeauna cât se poate de bine. *Niciodată să nu-l lași pe client să te vadă nearanjată. Să ai tot timpul machiajul impecabil, părul coafat, unghiile date cu oja și hainele neșifonate. Clientul îți va pune la dispoziție o garderobă aleasă de el. Măsurile și preferințele tale au fost transmise stilistului său personal.*

Am dat ochii peste cap, uitându-mă cu nostalgie la teancul mare de blugi pe care îl aveam în dulap. Stilist personal? Doamne, oamenii ăștia au mult prea mulți bani. Cât de greu e să-ți alegi singur hainele? I s-au transmis măsurile mele? Grozav. Acum tipul știe că trebuie să slăbesc câteva kilograme. Înălțimea de 1,75 îmi oferea avantajul de a părea mai slabă decât eram de fapt, dar știam că mătușa mea preferă fetele cu măsura XS. În timp ce eu aveam forme, și mărimea M, chiar L uneori, ca să fiu sinceră. Probabil că aș fi fost considerată grăsună în lumea manechinelor.

„*El te-a ales*“, mi-am reamintit în timp ce umpleam cu lucruri esențiale un rucsac mic. Loțiuni, truse de machiaj, parfumuri, Kindle-ul, o punguță cu bijuteriile preferate. Nimic de valoare, dar erau ale mele și aveam nevoie să fiu *eu* măcar cât de

cât. Am pus mâna și pe jurnalul nou-nouț și pe niște coli de scris. M-am gândit că, dacă tot va fi o experiență de un an, aş putea să încerc să învăț ceva din ea. La naiba, poate că într-o zi voi putea scrie propriul meu scenariu de film.

Aruncând rucsacul în scaunul plin de lucruri din garsoniera ieftină pe care o închiriasem, am continuat să mă uit la listă.

2. Zâmbește tot timpul. *Să nu pari niciodată supărată, tristă sau cuprinsă în vreun fel de emoții. Bărbații nu angajează femei ca să se ocupe de problemele lor emoționale. Angajează femei tocmai ca să nu trebuiască să facă asta.*

Lipsită de emoții. La capitolul ăsta sunt avansată. M-am muștruluit serios după ce m-am întâlnit cu Millie și am acceptat slujba.

3. Nu vorbi neîntrebată. *Ești acolo să fii frumoasă și fermecătoare atunci când e nevoie. Discută cu clientul necesitățile sale înainte de orice eveniment social sau profesional, ca să vă puneți de acord în privința poziției tale.*

Ce, am cinci ani? Fii o păpușă Barbie. Am înțeles. E destul de simplu.

4. Fii disponibilă la orice oră. *Dacă un client vrea să stai la el, o să stai la el. Fii respectuoasă, nu uita de maniere, fă ceea ce dorește clientul. Dacă dorește companie, este acceptabil să-i oferi mângâieri. Sexul nu este obligatoriu.*

Vrea să mângâi clientul când el vrea să fută? Am izbucnit într-un râs zgomotos. Asta o să fie o tranziție interesantă. „Hei, gagiule, nu vrei să ne dezmiardăm?” Mi-a scăpat un chicotit de pe buze și am continuat să citesc.

5. Sexul cu clientul nu este inclus în contract. *Dacă alegi să oferi servicii sexuale, este alegerea ta și nu este responsabilitatea companiei Exquisite Escorts. Avem, totuși, pretenția ca toate damele noastre de companie să-și ia măsuri contraceptive care pot fi dovedite în orice moment. Se pot solicita analize ale sângelui.*

De unde dracu' a scos mizeria asta? Adică, pe bune? Cine ar vrea să rămână gravidă cu un bărbat pe care abia l-a cunoscut și pe care nu-l iubește? O, da, bărbați bogați și femei proaste.

Cocktail-ul potrivit pentru dezastru. Ei bine, eu nu sunt o astfel de femeie. Imediat ce tatăl meu va fi în siguranță și datoria plătită, mă întorc la viața mea. Oricare ar fi aia.

Aruncând o privire spre ceas, mi-am dat seama că era timpul să plec. Chiar dacă Millie voise să sosesc într-una dintre limuzinele ei, i-am promis că mă voi întâlni cu clientul. A fost singura mea condiție. Dacă merge de data asta, voi fi mai mult decât fericită să-i las pe clienții ei să mă ia cu mașina. Momentan, eram al dracului de suspicioasă și aveam de gând să plec cu motocicleta, chiar dacă i-am promis că o să iau un taxi. De parcă ar avea cum să afle.

Îmbrăcându-mă cu cea mai sexy pereche de jeansi negri și cu un top negru transparent, mi-am tras pe deasupra geaca din piele scurtă până în talie și cizmele din piele întoarsă, până la genunchi. Știam că Millie m-ar ucide dacă m-ar vedea așa, dar aveam nevoie de elementul de surpriză ca să-l pot verifica pe acest Weston Charles Channing, *al treilea*, înainte de a fi de acord să-i fiu însoțitoare timp de trei săptămâni.

Într-un târziu, a venit mesajul. Era de la un număr necunoscut.

Către: Mia Saunders

De la: Număr necunoscut

Abia aștept să ne întâlnim. Plaja El Matador. Caută scările de beton spre plajă. Ne vedem curând.

Criptic. Mă pune să mă întâlnesc cu el la plajă la opt dimineața? Mi-am luat repede iPhone-ul și am interogat aplicația Siri cu privire la destinație, observând că e deja șapte. Vocea computerizată mi-a indicat plaja, arătându-mi că e la șase mile nord-vest de Malibu. Probabil că e aproape de casa lui, pentru că era o oră bună de mers cu motocicleta până la plajă de la garsoniera mea din centrul Los Angelesului. Locuința nu era mare lucru, câteva zeci de metri pătrați de spațiu, în care salteaua cumpărată cu cincizeci de dolari de la o vânzare de vechituri îmi servea și drept pat, și drept canapea, dar asta era tot ce putusem să-mi permit. Privind în jur, am observat că îl făcusem cât de plăcut putusem.